

GUVERNUL ROMÂNIEI
ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale

Având în vedere angajamentele internaționale asumate de România în calitate de stat membru al Organizației Națiunilor Unite și al Uniunii Europene,

Având în vedere că actele cu forță juridică obligatorie ale acestor organizații stabilesc în sarcina statelor membre obligația de a adopta anumite măsuri legislative pentru punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale instituite de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite în baza articolului 41 din Carta Națiunilor Unite și de Uniunea Europeană în cadrul Politicii Externe și de Securitate Comune,

Având în vedere că România nu a adoptat, până în prezent, unele măsuri de acest tip, cum ar fi stabilirea autorităților competente cu soluționarea solicitărilor persoanelor fizice și juridice de drept privat pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale acestora afectate de măsurile restrictive internaționale sau stabilirea unor sancțiuni pentru neîndeplinirea obligațiilor stabilite în actele obligatorii adoptate pe plan internațional,

Având în vedere necesitatea eliminării grabnice a acestei curențe și considerând că aceasta este o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată și contribuie la îndeplinirea unor obligații asumate de România în calitate de stat membru al Uniunii Europene și al Organizației Națiunilor Unite, și la evitarea acționării statului român în

justiție, în fața instanțelor naționale, în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului,

Având în vedere, totodată, necesitatea creării cadrului juridic pentru punerea în aplicare la nivel național a sancțiunilor internaționale, care nu au caracter obligatoriu, adoptate în cadrul unor organizații internaționale sau de către alte state, precum și a celor adoptate prin decizii unilaterale ale României sau ale altor state,

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Capitolul I – Dispoziții generale

Art. 1.- Domeniu de aplicare

(1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează modalitatea de punere în aplicare, la nivel național, a sancțiunilor internaționale instituite prin:

- a) rezoluțiile Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite sau alte acte adoptate în baza art. 41 din Carta Națiunilor Unite;
- b) regulamente, decizii, poziții comune, acțiuni comune și alte instrumente juridice ale Uniunii Europene.

(2) Prezenta ordonanță de urgență reglementează și modalitatea de punere în aplicare la nivel național a sancțiunilor internaționale, care nu au caracter obligatoriu, adoptate în cadrul unor organizații internaționale sau de către alte state, precum și a celor adoptate prin decizii unilaterale ale României sau ale altor state, în îndeplinirea scopurilor prevăzute la art. 2 lit. a).

Art. 2.- Semnificația unor termeni

În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

a) **„sanctiuni internaționale”** - restricții și obligații în legătură cu guvernele unor state, cu entități nestatale sau persoane fizice sau juridice, adoptate de către Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, de Uniunea Europeană, de alte organizații internaționale sau prin decizii unilaterale ale României ori ale altor state, în scopul menținerii păcii și securității internaționale, prevenirii și combaterii terorismului, asigurării respectării drepturilor omului și libertăților fundamentale, dezvoltării și consolidării democrației și statului de drept și îndeplinirii altor scopuri în conformitate cu obiectivele comunității internaționale, cu dreptul internațional și cu dreptul Uniunii Europene. Sanctiunile internaționale vizează, în special, blocarea fondurilor și a resurselor economice, restricții comerciale, restricții privind operațiuni cu produse și tehnologii cu dublă utilizare și cu produsele militare, restricții de călătorie, restricții de transport și comunicații, sancțiuni diplomatice sau în domeniile tehnico-științific, cultural sau sportiv.

b) **„persoane și entități desemnate”** - guvernele statelor, entitățile nestatale sau persoanele care fac obiectul unor sancțiuni internaționale.

c) **„bun”** - orice tehnologie sau produs purtător de valoare economică sau destinat satisfacerii unui anumit scop, corporal sau necorporal, care aparține, sau este deținut sau aflat sub controlul unor persoane sau entități desemnate, sau care este interzis la import sau export din și către o anumită destinație; sunt asimilate definiției bunurilor fondurile, resursele economice și produsele sau tehnologiile cu dublă utilizare.

d) **„fonduri”** - mijloace financiare și beneficii de orice natură, care includ, dar nu se limitează la:

(i) numerar, cecuri, creanțe în numerar, cambii, ordine de plată și alte instrumente de plată;

(ii) depozite la instituții financiare sau la alte entități, solduri de conturi, creanțe și

titluri de creanță;

(iii) valori mobiliare negociate la nivel public și privat și titluri de creanță, inclusiv titluri și acțiuni, certificate reprezentând valori mobiliare, obligațiuni, biletele la ordin, garanții, obligațiuni negarantate și contracte derivate;

(iv) dobânzi, dividende sau alte venituri din active sau plusvalori percepute pe active sau generate de acestea;

(v) credite, drepturi compensatorii, garanții, garanții de bună execuție sau alte angajamente financiare;

(vi) scrisori de credit, conosamente, contracte de vânzare;

(vii) cote – părți din fonduri sau resurse economice și documentele care atestă deținerea acestora;

(viii) orice alt mijloc de finanțare sau document care atestă finanțarea exportului.

e) **„blocarea fondurilor”** - prevenirea oricărui transfer, acces la sau utilizare a fondurilor în orice mod care ar produce o schimbare a volumului, caracterului, localizării, proprietarului, posesiei, destinației acestora sau o altă schimbare care ar permite utilizarea fondurilor, inclusiv gestiunea de portofoliu.

f) **„resurse economice”** - activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobiliare sau imobiliare, care nu constituie fonduri, dar care pot fi utilizate pentru obținerea de fonduri, produse sau servicii.

g) **„blocarea resurselor economice”** - prevenirea utilizării resurselor economice pentru a obține fonduri, produse sau servicii în orice mod, inclusiv prin vânzare, închiriere sau ipotecare.

h) **„produse și tehnologii cu dublă utilizare”** - acele produse și tehnologii definite conform prevederilor Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1334/ 2000 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 159, din 30 iunie 2000.

i) „**a avea sub control**” - toate situațiile în care, fără a deține un titlu de proprietate, o persoană fizică sau juridică are posibilitatea de a dispune, în orice mod, cu privire la bunuri, fără a obține o aprobare prealabilă din partea proprietarului de drept sau de a influența în orice mod persoane sau entități desemnate, ori alte persoane fizice sau juridice.

Capitolul II – Punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale

Art. 3.- Caracterul obligatoriu

(1) Actele prevăzute la art. 1 alin. (1) sunt obligatorii în dreptul intern pentru toate autoritățile și instituțiile publice din România, precum și pentru persoanele fizice sau juridice române sau aflate pe teritoriul României, în condițiile reglementărilor care stabilesc regimul juridic al fiecărei categorii de acte.

(2) Prevederile legislative interne nu pot fi invocate pentru a justifica nepunerea în aplicare a sancțiunilor internaționale prevăzute la art. 1 alin. (1).

Art. 4.- Măsuri naționale de implementare

(1) Autoritățile și instituțiile publice din România, în domeniul lor de competență, au obligația de a pune în aplicare sancțiunile internaționale instituite prin actele prevăzute la art. 1 în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență.

(2) În cazul sancțiunilor internaționale instituite prin acte normative prevăzute la art. 1, alin. (1) direct aplicabile în România, se adoptă, dacă este cazul, actele normative naționale necesare aplicării directe a acestora, precum și, dacă se consideră necesar, pentru incriminarea încălcării sancțiunilor.

(3) În cazul sancțiunilor internaționale instituite prin acte normative prevăzute la art. 1,

alin. (1) care nu sunt direct aplicabile în România, în măsura în care nu sunt detaliate la nivel comunitar sau internațional prin acte normative direct aplicabile, se adoptă actele normative naționale necesare aplicării acestora, care vor stabili și măsurile necesare de punere în aplicare, indicându-se tipul și conținutul sancțiunilor internaționale, persoanele și entitățile desemnate precum și, dacă se consideră necesar, incriminarea încălcării acestora.

(4) Sancțiunile internaționale prevăzute la art. 1 alin. (2) devin obligatorii în dreptul intern prin adoptarea unui act normativ, care va stabili și măsurile necesare de punere în aplicare, inclusiv incriminarea încălcării acestora, după caz.

(5) Proiectele actelor normative naționale menționate la alin. (2) - (4) se elaborează la inițiativa Ministerului Afacerilor Externe împreună cu autoritățile și instituțiile publice cu atribuții în domeniu. Acestea se adoptă în procedură de urgență.

(6) Actele normative menționate la alin. (2), care creează cadrul pentru punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale instituite prin acte normative comunitare direct aplicabile, sunt comunicate Departamentului pentru Afaceri Europene, imediat după adoptare.

(7) Prevederile actelor normative menționate la alin. (2) - (4) au prioritate față de contractele încheiate înainte sau după intrarea în vigoare a acestora, dacă nu se prevede altfel.

Art. 5.- Măsuri de publicitate

(1) Autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 12 alin. (1) și art. 17 alin. (1), în domeniul lor de competență, asigură de urgență publicitatea prevederilor actelor care instituie sancțiuni internaționale obligatorii în România, prin afișarea pe pagina de internet proprie sau alte forme de publicitate.

(2) În scopul asigurării publicității, prin ordin al ministrului afacerilor externe, se asigură

publicarea gratuită în Monitorul Oficial al României, Partea I, a rezoluțiilor Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite prin care se instituie sancțiuni internaționale, adoptate în baza art. 41 din Carta Națiunilor Unite, în termen de 5 zile de la adoptarea acestora.

Art. 6 Informarea Parlamentului și a Consiliului Suprem de Apărare al Țării

Periodic, dar nu mai puțin de o dată pe an, primul-ministru prezintă, potrivit art. 107 alin.

(1) din Constituția României, republicată, rapoarte detaliate Parlamentului și Consiliului Suprem de Apărare a Țării privind măsurile adoptate de România în vederea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale.

Art. 7.- Obligația de înștiințare

(1) Orice persoană care are date și informații despre persoane sau entități desemnate, deține sau are sub control bunuri ori are date și informații despre acestea, despre tranzacții legate de bunuri sau în care sunt implicate persoane sau entități desemnate are obligația de a înștiința autoritatea competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență din momentul în care cunoaște despre existența situației care impune înștiințarea.

(2) Autoritatea sau instituția publică înștiințată potrivit alin. (1), în situația în care constată că nu are calitatea de autoritate competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență, transmite în termen de 24 de ore înștiințarea către autoritatea competentă. În situația în care autoritatea competentă nu poate fi identificată, înștiințarea se transmite Ministerului Afacerilor Externe în calitate sa de coordonator al Comitetului Interinstituțional prevăzut la art. 13.

(3) Înștiințarea trebuie să cuprindă date minime care să permită identificarea și contactarea autorului acesteia.

Art. 8.- Autorizarea derogărilor de la aplicarea sancțiunilor internaționale

(1) Pentru obținerea unei derogări de la aplicarea sancțiunilor internaționale, cu respectarea condițiilor stabilite de actul prevăzut la art. 1 alin. (1) sau de actul normativ

prevăzut la art. 4 alin. (4), orice persoană poate adresa, în scris, o cerere autorității române competente potrivit prezentei ordonanțe de urgență, care va fi însoțită de toate documentele relevante.

(2) Autoritatea competentă astfel sesizată decide asupra acordării derogării solicitate, după obținerea, din partea Ministerului Afacerilor Externe, a avizului de conformitate cu dreptul internațional, care se va transmite în cel mult 5 zile lucrătoare de la primirea solicitării formulate de autoritatea competentă.

(3) Răspunsul la cererea formulată potrivit alin. (1) se comunică solicitantului de către autoritatea competentă, în scris, în termen de 15 zile de la primirea acesteia, dacă prin lege specială nu se prevede altfel. În cazul în care se solicită derogarea pentru satisfacerea unor necesități de bază sau pentru motive umanitare, răspunsul autorității competente se comunică în termen de 5 zile de la primirea cererii.

(4) La acordarea derogării prevăzute la alin. (1), autoritățile competente adoptă toate măsurile necesare pentru a evita utilizarea acesteia în scopuri incompatibile cu motivul acordării, cu respectarea condițiilor prevăzute în actele care instituie sancțiunea internațională respectivă.

Art. 9.- Reguli generale privind procesul de luare a deciziilor pentru punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale

(1) În procesul de luare a deciziilor privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, autoritățile competente potrivit prezentei ordonanțe de urgență efectuează toate cercetările suplimentare pe care le consideră necesare, ținând seama de situație, inclusiv, dacă este nevoie, consultarea autorităților competente din oricare alt stat.

(2) Persoanele care adresează o cerere potrivit prezentei ordonanțe de urgență, persoanele la care se află bunurile care fac obiectul cercetărilor potrivit prezentei ordonanțe de urgență, precum și, după caz, alte autorități sau instituții publice solicitate, comunică autorității competente potrivit prezentei ordonanțe de urgență, la cerere și în termenul

specificat, toate informațiile pe care le au cu privire la bunurile respective, inclusiv cu privire la alte circumstanțe legate de acestea, sau cu privire la persoanele care, în orice mod, au legătură cu aceste bunuri. La cererea autorității competente, vor prezenta documentele privind bunurile respective, persoanele sau alte circumstanțe relevante, ori vor mijloci accesul reprezentanților împuterniciți la aceste documente.

(3) Decizia unei autorități competente poate fi contestată potrivit dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În procesul de luare a deciziilor privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, autoritatea competentă poate cere avizul consultativ al Consiliului Interinstituțional prevăzut la art. 13, dacă în prezenta ordonanță de urgență nu se prevede altfel.

Art. 10.- Sesizarea erorilor de identificare

(1) Orice persoană poate sesiza în scris autoritatea competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență pentru a-i semnala orice eroare de identificare privind persoane sau entități desemnate, precum și bunuri.

(2) Autoritatea competentă comunică decizia sa asupra sesizării prevăzute la alin. (1) în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea sesizării și dispune, dacă este cazul, măsurile necesare.

(3) Dispozițiile art. 8 și 9 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 11.- Coordonarea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale

(1) Autoritățile și instituțiile publice din România informează Ministerul Afacerilor Externe, semestrial sau ori de câte ori este nevoie, despre modul în care sunt aplicate sancțiunile internaționale în domeniul lor de competență, despre încălcări ale acestora și cazuri aflate în curs de soluționare, precum și despre orice alte dificultăți de aplicare.

(2) Ministerul Afacerilor Externe, pe baza informațiilor primite de la autoritățile competente potrivit alin. (1), informează organizațiile internaționale sau instituțiile comunitare în cadrul cărora a fost adoptată sancțiunea internațională despre măsurile întreprinse și, dacă este cazul, despre dificultățile de aplicare în plan național și transmite date privind rezultatul informării autorităților și instituțiilor publice interesate.

Cap. III Atribuțiile autorităților și instituțiilor publice în punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale

Art. 12.- Autorități competente cu soluționarea unor cereri

(1) În funcție de tipul sancțiunii internaționale, autoritățile competente să primească și să soluționeze înștiințări sau cereri formulate potrivit art.7 alin. (1), 8, 10, 18, 22 și 23 sunt următoarele:

- (a) în cazul sancțiunilor de blocare a fondurilor sau a resurselor economice, Ministerul Economiei și Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală;
- (b) în cazul celorlalte tipuri de sancțiuni internaționale, autoritățile publice cu atribuții potrivit legii în domeniul în care se aplică tipul de sancțiuni internaționale respectiv.

(2) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, autoritățile competente prevăzute la alin. (1) adoptă norme metodologice specifice privind procedura soluționării înștiințărilor sau cererilor prevăzute la alin. (1).

Art. 13.- Consiliul Interinstituțional

(1) Pentru asigurarea cadrului general de cooperare în domeniul punerii în aplicare în România a sancțiunilor internaționale se înființează Consiliul Interinstituțional, denumit în continuare *Consiliu*, alcătuit din reprezentanți ai Cancelariei Primului- Ministru, Ministerului Afacerilor Externe, Departamentul pentru Afaceri Europene, Ministerului Justiției, Ministerului Internelor și Reformei Administrative, Ministerului Apărării, Ministerului Economiei și Finanțelor, Departamentului de Comerț Exterior din subordinea Ministerului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale,

Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Ministerului Transporturilor, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Agenției Naționale de Control al Exporturilor, Băncii Naționale a României, Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, Oficiului Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor.

(2) În funcție de natura sancțiunilor internaționale, Consiliul poate solicita participarea la întrunirile sale și a reprezentanților altor autorități sau instituții publice.

(3) Consiliul este coordonat de Ministerul Afacerilor Externe, prin conducătorul Oficiului pentru Implementarea Sancțiunilor Internaționale, iar reprezentanții autorităților și instituțiilor publice prevăzute la alin. (1) și (2) care participă la lucrările Consiliului sunt desemnați de către conducătorii acestor instituții și dispun de autorizație de acces la informații clasificate corespunzător nivelului de clasificare al informațiilor utilizate la reuniunile Consiliului, potrivit Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Consiliul se convoacă, ori de câte ori este necesar, de către Ministerul Afacerilor Externe, la solicitarea oricărui dintre membrii acestuia.

(5) Pentru elaborarea avizului consultativ prevăzut la art. 14 alin. (1) lit. c), Consiliul se întrunește în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea solicitării din partea autorității competente de către Ministerul Afacerilor Externe.

(6) Avizul consultativ se transmite autorității competente care l-a solicitat în termen de 2 zile lucrătoare de la data întrunirii Consiliului.

(7) Ministerul Afacerilor Externe asigură și secretariatul Consiliului.

(8) Cheltuielile implicate de activitatea de secretariat sunt suportate din bugetul anual

aprobat al Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 14.- Atribuțiile Consiliului

(1) Consiliul are următoarele atribuții:

- a) asigură cadrul de consultare în vederea armonizării activităților autorităților și instituțiilor publice române în domeniul punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale;
- b) asigură cadrul de consultare între autoritățile și instituțiile publice române pentru fundamentarea poziției României în adoptarea, modificarea, suspendarea sau încetarea sancțiunilor internaționale;
- c) elaborează și emite, la cererea autorității competente sesizate, avize consultative pentru fundamentarea unor decizii legate de aplicarea sancțiunilor internaționale;
- d) prezintă Primului- Ministru și Președintelui României recomandări cu privire la oportunitatea preluării în dreptul intern a unor sancțiuni internaționale care nu au caracter obligatoriu;
- e) prezintă ori de câte ori este necesar, dar cel puțin o dată pe an, informări privind măsurile adoptate de România în vederea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale, pentru fundamentarea rapoartelor primului ministru, prevăzute la art. 6.
- f) asigură, ori de câte ori este posibil, informarea persoanelor fizice și juridice care dețin sau au sub control bunuri, în legătură cu iminența adoptării sancțiunilor internaționale prevăzute la art. 1, pentru a permite, de la momentul adoptării și fără întârziere, punerea în aplicare a acestora.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 15.- Baza de date

(1) Ministerul Economiei și Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, creează și gestionează baza de date centralizată cu privire la fonduri și resurse economice blocate.

(2) Autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 17 alin. (1) păstrează o evidență proprie cu privire la punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale din domeniul lor de competență, pe care o pun la dispoziția Ministerului Economiei și Finanțelor.

(3) În cazul altor tipuri de sancțiuni internaționale, autoritățile și instituțiile publice competente cu punerea lor în aplicare potrivit legii, creează și gestionează baza de date proprie cu privire la punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale în domeniul lor de activitate.

(4) Pentru alcătuirea bazelor de date prevăzute la alin. (1)-(3), autoritățile și instituțiile publice vor realiza schimbul de informații în conformitate cu prevederile art. 16.

(5) Prevederile în materia protecției și prelucrării datelor cu caracter personal se aplică în mod corespunzător. Cu privire la exprimarea consimțământului sunt aplicabile excepțiile prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. c și d din Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Informațiile conținute în aceste baze de date, cu excepția informațiilor clasificate potrivit legii, vor fi stocate pentru o perioadă de 5 ani de la data încetării aplicării sancțiunilor internaționale.

Art. 16.- Schimbul de informații și cooperarea între autorități

(1) Autoritățile și instituțiile publice cooperează între ele, și pot colabora și cu autorități competente din alte state, în condițiile legii, inclusiv prin schimb de date și informații, pentru punerea în aplicare eficientă a sancțiunilor internaționale.

(2) Cooperarea între autorități și instituții publice pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență se realizează astfel încât să permită obținerea rapidă și eficientă de date și informații.

Art. 17.- Supravegherea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale

(1) Supravegherea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale de blocare a fondurilor se face de către autoritățile și instituțiile publice de reglementare, autorizare sau supraveghere prudențială a sectorului financiar, de către structurile de conducere ale profesiilor liberale și, respectiv, de Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor pentru persoanele fizice și juridice din domeniul lor de activitate conform legislației în vigoare în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului.

(2) Supravegherea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale de blocare a fondurilor de către persoanele fizice și juridice care nu intră în sfera de competență a autorităților și instituțiilor publice prevăzute la alin. (1), precum și de control al punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale de blocare a resurselor economice se face de către Ministerul Economiei și Finanțelor prin Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(3) Supravegherea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale, altele decât blocarea fondurilor sau a resurselor economice, se face de către autoritățile competente potrivit art. 12 alin. (1) lit. b)

(4) În cazul în care, în cadrul activității prevăzute la alin. (1) – (3), autoritățile sau instituțiile publice, prin reprezentanții împuterniciți, constată încălcări ale sancțiunilor internaționale de persoane fizice și juridice, acestea aplică sancțiunile prevăzute la art. 26 sau sesizează organele de urmărire penală, după caz. În cazul constatării unor încălcări potrivit art. 26, autoritățile și instituțiile publice pot aplica și alte sancțiuni specifice.

(5) În cazul profesiilor liberale, sancțiunile aplicate de către structurile de conducere ale acestora sunt cele prevăzute de normele care reglementează profesiile respective.

(6) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență,

autoritățile și instituțiile publice cu atribuții de supraveghere prudentială potrivit legii, precum și autoritățile competente potrivit art. 12 alin. 1 lit. b) stabilesc prin reglementări specifice, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, procedura de supraveghere, în domeniul propriu de activitate, pentru aplicarea în plan intern a sancțiunilor internaționale obligatorii pentru România.

Capitolul IV - Dispoziții specifice cu privire la bunurile care fac obiectul sancțiunilor internaționale

Art. 18.- Obligația de identificare și raportare a fondurilor și resurselor economice blocate

(1) Persoanele fizice și juridice care raportează despre tranzacții suspecte potrivit legislației în domeniul spălării banilor și/sau finanțării actelor de terorism, au obligația permanentă de a-și cunoaște clientela pentru a stabili dacă se află în posesia sau are sub control bunuri care fac obiectul unor sancțiuni internaționale sau care aparțin ori se află sub controlul unor persoane desemnate.

(2) Raportările făcute în temeiul alin. (1) se transmit de îndată Ministerului Economiei și Finanțelor - Agenția Națională de Administrare Fiscală și autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 17 alin. (1). Raportările includ date privind persoanele, contractele și conturile implicate, precum și valoarea totală a bunurilor.

(3) Mecanismul și modelul de raportare sunt stabilite prin reglementări specifice ale autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 17 alin. (1) și (2), urmând a fi adoptate în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 19.- Ordinul de blocare a fondurilor sau a resurselor economice

(1) După efectuarea cercetărilor necesare, Ministerul Economiei și Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală dispune, prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea înștiințării sau raportării potrivit

art. 7 sau 18, blocarea fondurilor sau resurselor economice care se află în proprietatea, sunt deținute de sau se află sub controlul persoanelor fizice sau juridice care au fost identificate ca fiind persoane sau entități desemnate.

(2) Ordinul prevăzut la alin. (1) se comunică de îndată persoanelor fizice și juridice care au făcut raportarea respectivă conform art. 7 și 18, autorităților sau instituțiilor publice prevăzute la art. 17 alin. (1) cu atribuții de supraveghere în cauză, autorităților publice competente pentru notarea blocării, după caz, precum și persoanelor sau entităților vizate de ordin, dacă este posibil.

(3) Ordinul prevăzut la alin. (1) se comunică în toate cazurile, Serviciului Român de Informații și Serviciului de Informații Externe.

(4) Ministerul Economiei și Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, asigură publicarea ordinului prevăzut la alin. (1), în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii.

(5) Ordinul prevăzut la alin. (1) poate fi contestat potrivit procedurii de contencios administrativ. Ministerul Economiei și Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, are obligația de a analiza periodic măsura dispusă prin ordinul prevăzut la alin. (1) și de a o revoca din oficiu sau la cerere când constată că menținerea acesteia nu se mai justifică. Decizia de respingere a cererii de revocare poate fi atacată potrivit procedurii de contencios administrativ.

Art. 20.- Obligația de confidențialitate

(1) Informațiile deținute în legătură cu persoanele sau entitățile desemnate pot fi transmise numai în condițiile prevăzute de lege.

(2) Obligația de confidențialitate nu poate fi invocată în următoarele cazuri:

- a) la cererea organelor de urmărire penală;
- b) la cererea instanțelor judecătorești;

- c) la cererea autorităților competente în domeniu conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;
- d) la cererea Organizației Națiunilor Unite, Uniunii Europene sau altor organizații internaționale menționate la art. 1 alin. (2) ori altor state, dacă acest lucru este necesar pentru punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale obligatorii pentru România potrivit prezentei ordonanțe de urgență;
- e) la cererea persoanelor interesate în aplicarea dreptului la despăgubire, dar numai în condiții expres prevăzute de lege;
- f) la cererea serviciilor de informații din România.

Art. 21.- Notarea blocării resurselor economice

(1) În cazul blocării bunurilor imobile, notarea în cartea funciară a măsurii de indisponibilizare a acestora se efectuează de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară în raza căruia este situat imobilul, la solicitarea Ministerului Economiei și Finanțelor, în baza ordinului emis conform art. 19 alin. (1).

(2) Solicitarea de notare a indisponibilizării, transmisă conform alin. (1), trebuie să conțină numărul cadastral sau topografic și numărul de carte funciară, în cazul în care imobilul figurează înscris în cartea funciară. În cazul în care imobilele nu sunt înscrise în cartea funciară, solicitarea de notare a indisponibilizării imobilului va conține numărul de tarla, numărul de parcelă și adresa poștală, după caz.

(3) Pentru imobilele care nu au deschisă carte funciară, notarea măsurii de indisponibilizare se face în vechile registre de publicitate imobiliară.

(4) Cererile de notare a indisponibilizării bunurilor imobile, respectiv de radiere sunt scutite de plata tarifelor.

(5) În cazul blocării bunurilor mobile, notarea indisponibilizării se face la cererea Ministerului Economiei și Finanțelor - Agenția Națională de Administrare Fiscală, adresată persoanelor juridice cu atribuții de înregistrare sau evidență a respectivelor bunuri.

Art. 22.- Autorizarea unor tranzacții pentru protejarea drepturilor terților

(1) Persoanele sau entitățile desemnate pot invoca măsurile de blocare pentru a justifica neîndeplinirea unei obligații, numai dacă au solicitat, potrivit art. 8, o autorizație în acest sens, iar cererea le-a fost respinsă.

(2) Persoanele, altele decât cele prevăzute la alin. (1), care au un drept asupra bunurilor în sensul prezentei ordonanțe de urgență, precum și creditorii persoanelor și entităților desemnate pot solicita, potrivit procedurii prevăzute la art. 8, o autorizație pentru utilizarea bunurilor care fac obiectul sancțiunilor internaționale în vederea stingerii obligației respective.

(3) Autoritatea competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență va informa, în măsura posibilului, persoana fizică sau juridică desemnată despre solicitările de derogare făcute de părți interesate de a avea acces la fondurile sau resursele economice blocate care îi aparțin sau se află în deținerea sau sub controlul său.

(4) Autorizarea potrivit art. 8 nu constituie recunoașterea legală a titlului de creanță.

(5) Atunci când analizează solicitări de tipul celor prevăzute la alin. (1) și (2), autoritatea competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență va ține seama de dovezile furnizate de creditor, precum și de persoana sau entitatea desemnată, cu privire la existența unei obligații de a returna bunurile în cauză, pentru a verifica dacă există riscul eludării măsurilor de blocare.

Art. 23.- Autorizarea unor tranzacții pentru valorificarea unor drepturi ale persoanelor și entităților desemnate

(1) O persoană fizică sau juridică care, din orice motiv, dorește să pună bunuri la dispoziția unei persoane sau entități desemnate trebuie să solicite o autorizație în acest sens, potrivit art. 8, dacă în actul care instituie sancțiunea internațională nu se prevede altfel.

(2) Atunci când analizează astfel de cereri, autoritatea competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență analizează toate dovezile furnizate în sprijinul justificării cererii și verifică dacă legăturile solicitantului cu persoana sau entitatea desemnată nu sunt de natură să sugereze că aceștia acționează împreună în scopul de a eluda sancțiunile internaționale respective.

Art. 24 .-Regimul bunurilor cărora li se aplică sancțiuni internaționale

(1) Persoanele fizice sau juridice care, intrând într-un raport juridic sau aflându-se într-o stare de fapt față de orice bun care face obiectul unei sancțiuni internaționale, află despre existența situațiilor care impun înștiințarea sau raportarea potrivit art. 7, respectiv art. 18, au obligația, fără întârziere și notificare prealabilă a autorităților competente, de a nu îndeplini nicio operațiune față de bunul respectiv în afara operațiunilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență și de a înștiința, de îndată, autoritățile competente.

(2) Persoanele fizice sau juridice, cu excepția persoanelor sau entităților desemnate, care dețin bunurile supuse sancțiunilor internaționale au dreptul să ceară din partea statului acoperirea cheltuielilor necesare pentru conservarea și administrarea acestora în scopul împiedicării deprecierii sau devalorizării. Cererea de acoperire a acestor cheltuieli se adresează Ministerului Economiei și Finanțelor - Agenția Națională de Administrare Fiscală, iar dreptul la compensație pentru cheltuielile de administrare începe din momentul înștiințării autorității competente, potrivit art. 7 sau 18, după caz.

(3) Dacă persoanele fizice sau juridice, cu excepția persoanelor sau entităților desemnate, nu pot ori nu doresc să administreze bunul respectiv, la cererea acestora, prin decizia Ministerului Economiei și Finanțelor, bunul poate fi predat spre administrare statului, prin Ministerul Economiei și Finanțelor - Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(4) Ministerul Economiei și Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, cere predarea bunului respectiv, dacă apreciază necesar pentru buna administrare a acestuia. Bunul care nu este predat de bună-voie este preluat spre administrare, fără acordul persoanei care îl deține.

(5) La predarea sau preluarea spre administrare a bunului blocat, se întocmește un proces verbal. O copie a acestui proces-verbal se eliberează persoanei care a predat bunul sau de la care bunul a fost preluat spre administrare.

(6) Ministerul Economiei și Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, dispune predarea de îndată a bunului către persoana îndreptățită, după cum urmează:

- a) persoanei care dovedește potrivit art. 10 că este proprietarul sau deținătorul legal al bunului și că nu face obiectul unor sancțiuni internaționale sau acest lucru se constată de Ministerul Economiei și Finanțelor în cadrul cercetărilor efectuate potrivit art. 19;
- b) proprietarului sau deținătorului legal care dovedește, potrivit art. 10, că bunul respectiv nu face obiectul sancțiunilor internaționale sau acest lucru se constată de Ministerul Economiei și Finanțelor în cadrul cercetărilor efectuate potrivit art. 19;
- c) persoanei stabilite ca fiind cea căreia trebuie să îi fie predat bunul prin actul care instituie sancțiunea internațională potrivit art. 1 ;
- d) persoanei stabilite printr-o decizie a unei autorități competente din alt stat sau a unei organizații internaționale, opozabile autorităților române.

(7) În situațiile prevăzute la alin. (5) și (6), dispozițiile art.19 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 25.- Administrarea bunurilor cărora li se aplică sancțiuni internaționale

(1) Ministerul Economiei și Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, decide asupra modului de administrare a bunurilor blocate care fac obiectul sancțiunilor internaționale în condițiile stabilite prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.

(2) În situațiile în care, potrivit legii sau datorită caracteristicilor, bunurile predate sau preluate potrivit art. 24 nu pot fi administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, acesta le va preda spre administrare autorității sau instituției publice cu competențe în domeniu.

(3) În cazul în care administrarea bunurilor predate sau preluate potrivit art.24 nu poate fi realizată de Ministerul Economiei și Finanțelor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sau de o altă instituție publică, conform alin. (2), Ministerul Economiei și Finanțelor, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, încheie, în scris, contracte pentru administrarea bunurilor respective cu orice persoană fizică sau juridică care activează în domeniul respectiv. Contractele pentru administrare trebuie să precizeze, sub sancțiunea anulării, suma stabilită pentru administrare, modul de atribuire a responsabilității pentru paguba produsă bunurilor în timpul administrării, precum și limitele dreptului de administrare acordat.

(4) Administratorul are dreptul să facă toate actele de administrare a bunurilor la care are dreptul și proprietarul acestora.

(5) Pentru acoperirea cheltuielilor legate de administrarea bunurilor se folosesc, în primul rând, sporurile și veniturile realizate pe durata administrării acestora.

(6) În cazul în care sporurile sau veniturile prevăzute la alin. (5) nu există sau nu sunt suficiente și nu poate fi identificată nici o altă sursă de acoperire a cheltuielilor de administrare, Ministerul Economiei și Finanțelor - Agenția Națională de Administrare Fiscală poate decide vânzarea bunurilor sau a unei părți a acestora, efectuată în proporția strict necesară pentru acoperirea cheltuielilor.

(7) În cazul în care există riscul deprecierei bunurilor, Ministerul Economiei și Finanțelor - Agenția Națională de Administrare Fiscală poate decide vânzarea bunurilor blocate sau a unei părți a acestora. Fondurile provenite dintr-o astfel de vânzare au regimul de fonduri blocate pe durata valabilității sancțiunii internaționale relevante.

(8) Ministerul Economiei și Finanțelor ține evidența și inventarul tuturor bunurilor aflate în administrare potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

(9) În timpul administrării bunurilor potrivit prezentei ordonanțe de urgență,

administratorul se îngrijește, în primul rând, de conservarea acestora, de administrarea lor eficientă și economicoasă, de protejarea împotriva deteriorării, distrugerii, pierderii, sustragerii sau abuzului, urmărind satisfacerea dreptului la despăgubire al proprietarului și la predarea foloaselor necuvenite rezultate din îmbogățirea fără justă cauză, menținerea integrității bunurilor prin urmărirea ca debitorii să își îndeplinească la timp și integral obligațiile față de bunurile supuse sancțiunilor internaționale, inclusiv prin revendicarea drepturilor proprietarului la scadență, urmărind să nu expire termenul la care aceste creanțe devin exigibile și evitarea stingerii acestor drepturi.

(10) În timpul administrării bunurilor blocate, bunurile nu pot fi grevate de sarcini de garanție mobilă sau imobiliară și nu pot fi încheiate:

- (a) contracte de închiriere a folosinței bunurilor cu clauză de transfer al proprietății asupra bunurilor la sfârșitul perioadei de închiriere,
- (b) contracte de vânzare a întreprinderii sau a reprezentanței acesteia,
- (c) contracte privind dreptul de uzufruct asupra acestor bunuri.

(11) Procedura de valorificare a bunurilor prevăzută la alin. (6) și (7), precum și modalitățile de aplicare a prevederilor art. 24 alin. (2) și (4)-(6) sunt aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.

(12) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1)-(3), (6) și (7), Ministerul Economiei și Finanțelor solicită avizul consultativ al Consiliului.

Capitolul V – Contravenții

Art. 26.- Contravenții

(1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă între 10.000 și 30.000 de lei și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenție, următoarele fapte:

- a) nerespectarea restricțiilor și obligațiilor prevăzute în actele internaționale menționate la art. 1 alin. (1), care sunt direct aplicabile, sau prin actele normative prevăzute la art. 4 alin.

(2) – (4), dacă fapta nu constituie infracțiune;

b) nerespectarea obligației prevăzute la art. 24 alin. (1), dacă fapta nu constituie infracțiune;

c) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 9 alin. (2), și art. 18 alin. (2) și (3).

(2) Dacă faptele stabilite la alin. (1) sunt săvârșite de o persoană care face parte din personalul unei autorități sau instituții publice, pe lângă amenda prevăzută, pot fi aplicate și sancțiuni specifice.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) se aplică și în cazul persoanelor juridice.

(4) Pe lângă sancțiunea prevăzută la alin. (1), se pot aplica una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

a) suspendarea avizului, licenței sau autorizației de exercitare a unei activități ori, după caz, suspendarea activității persoanei juridice, pe o durată de la o lună la 6 luni;

b) retragerea licenței sau avizului pentru anumite operațiuni sau activități, pe o durată de la o lună la 6 luni sau definitiv.

(5) Dispozițiile din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea 180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 8 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 27.- Exonerarea de răspundere

Aplicarea, cu bună-credință, a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență de către persoane fizice și/sau juridice nu poate atrage răspunderea disciplinară, civilă sau penală a acestora.

Capitolul VI – Dispoziții finale și tranzitorii

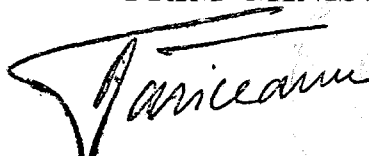
Art. 28.- Nominalizarea reprezentanților în Consiliu

Nominalizarea reprezentanților autorităților și instituțiilor publice în Consiliu se face în termen de 5 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 29.- Abrogarea

Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Legea nr. 206/2005 privind punerea în aplicare a unor sancțiuni internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2005.

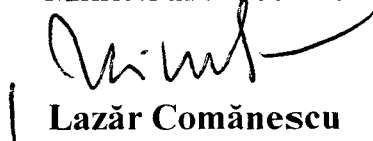
PRIM -MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

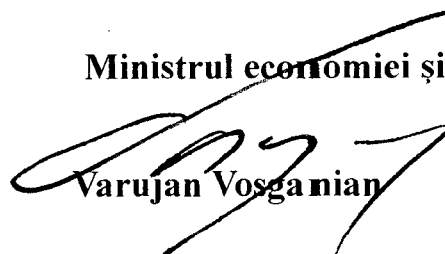
Contrasemnează:

Ministrul afacerilor externe

Lazăr Comănescu

Ministrul economiei și finanțelor

Varujan Vosganian

București, 04.12.2008

Nr. 202